

τὰ προϊόντα των, ἐξ ὧν πολλὰ ὠφελήθη καὶ ἡ Ἑλλάς, διευρύνασα τὴν ποικίλαν τῶν προϊόντων της, γεωργικῶν τε καὶ βιομηχανικῶν.

Ἐξ ἄλλου, ἡ διακινουμένη ἐμπορικῶς, παγκοσμίως, σταφίς (σουλτανίνα καὶ κορινθιακὴ) εὐρίσκεται σήμερον εἰς τὰ αὐτὰ σχεδὸν ἐπίπεδα μετὰ τοῦ ἔτους 1938. Κεχωρισμένως ὁμως θεωροῦμεν αἱ ἐξαγωγαὶ ἐκάστης ποικιλίας, αἱ τῆς κορινθιακῆς ἐμφανίζονται μειωμέναι κατὰ 170ο, πρὸς ὄφελος τῶν σουλτανινῶν.

Εἰς τὴν μείωσιν τῶν ἐξαγωγῶν κορινθιακῆς σταφίδος, συνετέλεσαν διάφοροι παράγοντες, κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἶναι :

1) Ἡ ἐξ αἰτίας τῶν δύο παγκοσμίων πολέμων μακροχρόνιος διακοπὴ τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν μετὰ καταναλωτῶν κορινθιακῆς σταφίδος χωρῶν (Η.Π.Α., Γερμανία) καὶ τοῦ ἀποεθισμού τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ εἰς τὴν κατανάλωσιν τοῦ εἴδους τούτου τῆς σταφίδος, ὑποκατασταθείσης διὰ τῆς σουλτανίας ἢ ἄλλων ξηρῶν ὀπωρῶν.

2) Ἡ ἀνάπτυξις ἐθνικῆς παραγωγῆς εἰς πρῶν καταναλωτρίαν κορινθιακῆς σταφίδος χώρας (Η.Π.Α., Αὐστραλία). Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ συνόλῳ τῆς θεωρουμένη, ἡ κατανάλωσις τῆς σταφίδος ἐν γένει (σουλτανίνα, κορινθιακὴ) εὐρίσκεται οὐσιαστικῶς ἐν ὑποχωρήσει, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ αὐξησις τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἡ σημαντικὴ ἐνίσχυσις τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς μεσσαίας καὶ ἐργατικῆς τάξεως εἰς τὰς βιομηχανικὰς χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο μόνον εἰς τοὺς ἐξῆς λόγους δύναται εὖρη τὴν ἐξηγησίν του :

α) Εἰς τὴν προσιτότητα, καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους, εὐρυτάτης ποικιλίας νωπῶν ὀπωρῶν, κατόπιν τῆς ἀναπτύξεως τῶν μέσων μεταφορᾶς καὶ διατηρήσεώς των.

β) Εἰς τὴν μεγάλην ποικίλιαν καὶ ἀφθονίαν τῶν κυκλοφοροῦντων συντετηρημένων ὀπωρῶν (κονσέρβας).

γ) Εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς ἀφυδατωμένων ὀπωρῶν (τεχνητὴ ἀποξηρανσις), ὡς τὰ δαμάσκηνα, βερούκοκα ἀχάδια, μῆλα κλπ.

δ) Εἰς τὴν μέσιν τῆς διαφημίσεως, στροφὴν τῆς προτιμήσεως τῆς νεωτέρας γενεᾶς εἰς τὴν κατανάλωσιν νωπῶν ἢ διατηρημένων ὀπωρῶν ἀντὶ τῶν ξηρῶν τοιοῦτων.

Κατόπιν τῶν ὧν ἐξεθέσαμεν, ἰκα-

νοὶ ἐξ' Ὑμῶν θὰ ἐσχηματίσατε, δεδικαιολογημένως ἴσως, μίαν εἰκόνα μᾶλλον δυσάρεστον διὰ τὴν Σταφιδικὴν Οἰκονομίαν μας.

Ἄν δὲν εἶναι ἀπολύτως οὕτω τὸ πρᾶγμα, πάντως ἡ κατάστασις δὲν εἶναι καὶ εὐχάριστος.

Εἰς ἔτη καλῶν ἐσοδειῶν ἡ παγκόσμιος παραγωγὴ εἶναι ὑψηλοτέρα τῆς ζητήσεως. Ἐπίσης αἱ καταναλωτρίαι χώραι εἶναι περιωρισμέναι, κείμεναι ἐντὸς τῆς Εὐρώπης εἰς ἃς τοποθετοῦνται τὰ 90ο) ο τῆς ἐμπορικῆς διακινουμένης ποσότητος. Εἰς μερικὰς σταφιδοπαραγωγὰς χώρας, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἑλλάς, δὲν ὑφίσταται, ἢ δὲν ὑφίσταται ἀξίολογος, ἐθνικὴ κατανάλωσις σταφίδος.

Καὶ ἐνῷ ὅλαι αἱ σταφιδοπαραγωγαὶ χώραι, μικραὶ καὶ μεγάλαι, ἀντιμετωπίζουν περίπου τὰ ἴδια προβλήματα καὶ τὰς αὐτὰς ἀδυναμίας, οὐδεμία θετικὴ καὶ ἐπικοδομητικὴ πρωτοβουλία ἀνεπτύχθη μέχρι τοῦδε, σκοποῦσα εἰς μίαν κοινήν, μετὰ τῶν κυριωτέρων παραγωγικῶν χωρῶν, συμφωνίαν ἐπὶ τῆς ἀκολουθητέας πολιτικῆς. Διὰ τὴν θὰ ἦτο τοιοῦτον τι ἐπιτεύξιμον διὰ τὴν σταφίδα, ὅταν ἔχει πραγματοποιηθῇ διὰ πλείστα ὅσα βιομηχανικὰ ἢ γεωργικὰ προϊόντα ; (ἀνθραξ, χάλυψ, ἀλουμίνιον, ζάχαρις κλπ.).

Ἀκριβῶς τὴν ἀνάγκην τῆς διευκολύνσεως τῆς κυκλοφορίας τῶν ἀγαθῶν ἐρχονται νὰ καλύψουν οἱ διακριτικοὶ οἰκονομικοὶ συνασπισμοί, οἵτινες ἰδρύθησαν ἤδη ἢ πρόκειται νὰ ἰδρυθῶν. Σήμερον ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης εἶναι μία ἐπιτυχὴς πραγματικότης ὅπως ἴσως καὶ ἡ ἀρτισύστατος μικρὰ ΕΖΕΣ.

Μὲ τὴν πρώτην ἐκ τούτων εὐρίσκεται, ὡς γνωστόν, ἡ Ἑλλάς, εἰς τὸ στάδιον τῶν ἀποφασιστικῶν διαπραγματευμάτων διὰ τὴν εἰσόδον τῆς εἰς αὐτὴν, μολοντί, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν σταφίδα, δὲν προσδοκᾶται σημαντικὴ βελτίωσις τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως μετὰ τῶν χωρῶν τοῦ ἐν λόγῳ Συνασπισμοῦ.

Μίαν πράγματι σοβαρὰν ἐλπίδα βελτιώσεων τῶν ἐξαγωγῶν σταφίδος διαβλέπομεν εἰς τὸ ἐνδεχόμενον τῆς εἰσόδου εἰς τὴν κατανάλωσιν σταφίδων τῶν λαῶν τῶν Χωρῶν, αἵτινες σήμερον εὐρίσκονται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς οἰκονομικῆς τῶν ἀναπτύξεως, ἐπὶ τοσοῦτον δὲ μᾶλλον ὅσον εὐρισκόμεθα ἐν ὄψει λύσεως τῶν διαφορῶν μετὰ τοῦ Δυτικοῦ καὶ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ.